

Escapada a Barcelona

El TNC encerta amb una obra intensa i ambiciosa

Arts escèniques. Grandiosa i complexa 'Justícia', en un muntatge al Teatre Nacional protagonitzat per Josep Maria Pou i Vicky Peña

M. CARME POLO

Hi ha dies en què al sortir del teatre t'agradaria trucar a tots els teus amics per dir-los: "Aneu al teatre!" I així ho vaig fer després d'assistir a l'estrena de *Justícia*, tant em va agradar la intensitat d'aquesta obra i tan gran va ser el plaer de deixar-me captivar per la història del jutge Samuel Gallart. Per què és imprescindible veure-la? En primer lloc, pels actors. Les interpretacions de tots plegats són magistrals, no hi ha ningú que abaixi el nivell. Josep Maria Pou i Vicky Peña estan sublims, forts i convincents. També la resta del repartiment: Manel Barceló, Alejandro Bordanove, Marc Bosch, Roger Coma, Pere Ponce, Anna Sahun, Katrin Vankova i Anna Ycobalzeta superen totes les expectatives i donen vida cada un d'ells a diferents personatges amb canvis de personalitat complexos i incertats. Després, en destacaria l'escenografia, despullada els primers instants i sorprenentment espectacular quan entrem en la història. Segurament gens còmoda per als actors, però molt efectista per a l'espectador. Com a tercer punt fort, i no per això el menys rellevant, la història que explica *Justícia*. El text de Guillem Clua ens revela la vida d'un prohoms del nostre

MAY ZIRCUS-TNC

TEATRE

Justícia. Al Teatre Nacional de Catalunya fins al 22 de març (a la foto). Imprescindible de veure!

El Funeral. Al Teatre Borràs fins al 8 de març.

Los monólogos de la vagina. Al Club Capitol fins al 19 d'abril.

país, el jutge Samuel Gallart. I ho fa a partir d'una pregunta curiosa: "De tots els instants que conformen una vida, quin moment elegiríeu per començar a explicar-la?" Clua dona veu a tots els personatges que han acompanyat el jutge en la seua vida: la família, la gent que ha

estimat, els que l'han estimat, els que s'han beneficiat de la seua aplicació de la justícia i els que l'han patit. I alhora, mentre descobrim qui s'amaga darrere de Samuel, anem coneixent la història d'aquestes persones. Els diàlegs, sense ser gens complaents amb els que desgranen les seues vides, són atrevits i alhora complexos i commovedors.

I dos comèdies lleugeres: *El Funeral*, amb una Concha Velasco que apareix com un fantasma en el seu propi vetllatori, i *Los monólogos de la vagina*, que trenca tabús socials i parla sense pèls a la llengua de les dones i la seua sexualitat.